

ЧАСТ ПЪРВА

ЗАЩО ДА ИЗБЕРА КРУИЗ?

Преминаване на Суецкия канал

Завладяващият чар на безбрежния океан

Емоционални мотиви

Да ви признаем, това беше един от първите въпроси, които преди десетина години си зададохме семейно след няколко „сухопътни“ екскурзии из различни точки на Европа и света. Тогава бяхме под 60-те и това е особено важно, защото по-нататък ще стане дума и за възрастта на пасажерите по круизните кораби, както и изобщо за смисъла да пътуваш. Тук само ще повдигнем леко завесата – с очите си видяхме, и сред пасажерите почувствахме, не че 40 е новото 20, а че 60 е новото 40, и 80 е новото 60... Повярайте, така е.

Другият мотив е самото пътуване по море. Това е изцяло смяна на пейзажа, на средата и оттам – на настроението. Колкото и да го обясняваме, ще го почувствате едва когато сте на борда – на палубата или в каютата на лайнера – всъщност една хубава хотелска стая. Тук само ще отбележим едно интересно наблюдение – десетки и десетки туристи можете да видите облеgnати на парапетите по палубите, взирайки се в откритото море. И въпреки че на практика няма нищо за гледане, водната шир очарова и завладява.

Трябва да отбележим и още един мотив – усещането, че светът е ваш. Малко емоционална формулировка, но за младите и не толкова младите, родените около 1980 година на миналия век и след това, е непонятно каква ценност е да пътуваш свободно. Те го приемат за даденост и неизменно право, каквото всъщност е, но за десетилетия ни беше отнето.

По последни данни днес с български паспорт се влиза без процедури (или без сложни формалности) в 172 страни в света! Уви, САЩ не са сред тях. Но уверяваме ви, свободата да слезеш от кораба на чужда територия (примерно в Бермуда, Мексико

или Оман) без никакви формалности и с топъл прием още на кей си е мехлем за изстрадалата при социализма душа.

Вероятно мнозина у нас са гледали как посрещат на летището в Бургас или Варна първите туристи за сезона – с цветя, рекламни дипляни и т.н. Е, само за началото. По света всеки круизен кораб посрещат по този начин, особено по островите. То са песни, то са танци, то е кичене с гerdани, то е истинско: „Добре дошли“. И има защо – бизнесът с този тип туристи е впечатляващ.

Не на последно място е въпросът със самочувствието и топлия спомен. Ако сте избрали един среден по своята продължителност круиз от примерно 10 дни и сте обиколили 7 или 8 известни места в няколко държави, ще разказвате за това не само на своите близки. След години ще разказвате и на самите себе си. Защото споменът е точно това – разговор със самия теб. Останалото ще свършат фотоапаратът или камерата на смартфона и стотиците снимки. Ние лично често се връщаме към тях.

Топъл прием на туристите в Коста Рика. За местните хора обслужването на морските пътешественици е съществена част от бизнеса.

Много съществена част от решението да пътувате е свързана с ценностните ви предпочитания и нагласи. Всяка нация си има изградени традиции и навици, които са свързани и с историята на държавата, и с някои характерни особености на географското разположение, и със стандарта на живот.

Една от нациите пътешественици например са британците. И това се обяснява както с миналото им на колониална държава и център на Общността на нациите, така и с множеството им отвъдморски територии, като се започне например с Каймановите острови или Бермудските острови и се стигне до Австралия и Нова Зеландия.

Всеизвестно е, че по традиция българинът не пести от пари за здраве и за децата си. Първо да ги изучи, после да им помага. И оставя себе си на заден план. Пенсioniра ли се, все едно се е погребал. При един от круизите се запознахме със семейство британци – заможни пенсионери. Той бил директор на отдел в „Роувър“, тя – шеф на застрахователно бюро. Те пътуваха с лайнери по 4 пъти годишно. А за да ни зарадват, че знаят за България, казаха, че дъщеря им със семейството си от няколко години почива на Слънчев бряг. „Те все още не могат да си позволят по-скъпа почивка“, аргументираха се британците. Но и много други по-възрастни семейства, с които се срещаме по корабите, имаха същото разбиране. Очевидно не са запознати с българската традиция – да се стискат, свиват и икономисват, за да оставят нещо на децата си, защото „техният живот вече е свършил“.

Е, разбира се, на нас винаги ще ни се налага да правим избор – кое да предпочетем пред другото? Особено когато сме най-бедната държава в ЕС с най-ниски доходи. Но това е относително вярно. Да, най-бедната, но в ЕС. Преди двайсетина години не предполагахме, че при всеки по-дълъг уикенд ще правим километрични опашки на границата с Гърция, а многобройните турагенции, които сега предлагат круизи, почти не съществуваха. Разбира се, този тип пътувания не са за хората, които трябва да икономисват от храна и култура, за да си платят битовите сметки, но повярвайте ни – същото е и за хората в богатите

Тези хора гържат на хубав живот в третата възраст.

нации. Но за това ще стане дума по-късно. Ключовата дума в този случай е да си отговорим на въпроса: „Кой е нашият приоритет“. Ако ще говорим за круиз – според нас дори не особено заможните могат да си го позволят на 5 години веднъж.

Най-добре е, подготвяйки си семейния бюджет в дългосрочен (годишен) план, да прецените и по възможност да „вмъкнете“ една малка месечна сума за пътуване по море, което да осъществите в настоящата или следващата година.

Финансови мотиви, или какво получавате за парите си

Парите явно са най-важната част от въпроса защо да изберем или не пътешествие с круизен лайнер. Но мислим, че мнозина ще останат изненадани от сметките, които ще направим тук и ще си зададат въпроса: „А защо, по дяволите, не си го позволих досега?“.

Разбира се, всеки си има своите предпочитания. Едни се страхуват от пътуване по море точно толкова, колкото други

С българска група туристи на круиз в Далечния изток. Спокойно можем да кажем, че храмовият комплекс Ангкор Ват в Камбоджа е едно от чудесата на света и че си заслужава да поспестите, за да го видите.